अथाविशत् स्वभवनं सर्वकाममनुत्तमं ।
प्रासादा यत्र पत्नीनां सहस्राणि च षोडश ॥ ३१ ॥

पत्न्यः पतिं प्रोष्य गृहानुपागतं विलोक्य संजातमनोमहोत्सवाः ।
उत्तस्थुरारात् सहसासनाशयात्साकं व्रतैर्व्रीडितलोचनाननाः ॥ ३२ ॥
तमात्मजैर्दृष्टिभिरन्तरात्मना दुरन्तभावाः परिरेभिरे पतिं ।
निरुद्धमप्यास्रवदम्बु नेत्रयोर्विलज्जतीनां भृगुवर्य वैक्लवात् ॥ ३३ ॥
यद्यप्यसौ पार्श्वगतो रहोगतस्तथापि तस्याङ्घ्रियुगं नवं नवं ।
पदे पदे का विरमेत तत्पदाच्चलापि यं श्रीर्न जहाति कर्हिचित् ॥ ३४ ॥
एवं नृपाणां क्षितिभारजन्मनामक्षौहिणीभिः परिवृत्ततेजसां ।
विधाय वैरं श्वसनो यथानलं मिथो वधेनोपरतो निरायुधः ॥ ३५ ॥
स एष नरलोकेऽस्मिन्नवतीर्णः स्वमायया ।
रेमे स्त्रीरत्नकूटस्थो भगवान् प्राकृतो यथा ॥ ३६ ॥
उद्दामभावपिशुनामलवल्गुहासव्रीडावलोकनिहतो ऽमदनो ऽपि यासां ।
संमुह्य चापमजहात् प्रमदोत्तमास्ता यस्येन्द्रियं विमथितुं कुहकैर्न शेकुः ॥ ३७ ॥
तमयं मन्यते लोको ह्यसङ्गमपि सङ्गिनं ।
आत्मौपम्येन मनुजं व्यावृण्वानमतो ऽबुधः ॥ ३८ ॥
एतदीशनमीशस्य प्रकृतिस्थो ऽपि तद्गुणैः ।
न युज्यते सदात्मस्थैर्यथा बुद्धिस्तदाश्रया ॥ ३९ ॥
तं मेनिरे ऽबला मूढाः स्त्रैणं चानुव्रतं रहः ।
अप्रमाणविदो भर्तुरीश्वरं मतयो यथा ॥ ४० ॥

इति श्रीभागवते महापुराणे पारमहंस्यां संहितायां वैयासिक्यां प्रथमस्कन्धे
पारीक्षिते श्रीकृष्णसमागमो नाम एकादशो ऽध्यायः ॥